
Révész János

(Nyíregyháza, 1863. március 17—?)

Apja, *Riszdorfer János*, Nyíregyháza város főjegyzője volt hosszú időn át, igazi várostörténeti figura, aki jelentős szerepet játszott Nyíregyháza fejlődésében. Családi nevét 1898-ban változtatta Révészre. Középiskolai tanulmányait szülővárosában kezdte, majd Miskolcon és Debrecenben fejezte be. A teológiát Pozsonyban végezte. Egy ideig nevelősködött, majd Nagybányán lett evangélikus lelkész.

A lelkipásztori tevékenység mellett buzgó cikkírója volt a korabeli újságoknak. 1891-ben a *Nagybánya és Vidéke* szerkesztője lett. Több önálló kötete is megjelent: *A nagybányai ev. népiskola rövid története*. Nagybánya, 1889; *A kölcssei harangszentelés*. Nyíregyháza, 1892; *Ilyen az élet*. (Rajzok), Nyíregyháza, 1892; *Emlékbeszéd Kossuth temetésekor*. Nyíregyháza, 1894; *A nagybányai ág. hitv. ev. egyház története*. Nagybánya, 1905.

Ha nevét megváltoztatta is, nyíregyházi hozzátartozóival és szülővárosával mindvégig igen szoros kapcsolatban maradt. Családja különben több szálon is kötődött az irodalomhoz. *Krúdy* cikkeiben és emlékező írsaiban gyakran emlegette az idősebb *Riszdorfer Jánost*, a *Riszdorfer-lányokat* pedig még regényeiben is szerepeltette. A *Valakit elvisz az ördög* című regényében a költőnek készülő ifjú Patkó Bandi és a Regensburger-kisasszonyok különös szerelmében saját ifjúkori élményét, a szép *Riszdorfer-lányok* iránti vonzalmát dolgozta fel.

A két lány zeneakadémiai tanulmányokat folytatott Budapesten, mindketten gyakran szerepeltek hangversenyeken, s zeneszerzéssel is foglalkoztak. Az idősebb leány később *Zempléni Árpád* költő felesége lett.

Hogy a fiatalabb leány, *Elza* 1898 áprilisában Nagybányán is sikert aratott zongorajátékával, önmagában aligha érdemelne különösebb figyelmet. Érdekessége azonban ennek a hangversenynek, hogy azon *Krúdy Gyula* is szerepelt, egy novelláját olvasta fel. *Krúdy* akkor már néhány éve Pesten élt, úgy látszik azonban, hogy kapcsolata a *Riszdorfer-családdal* még mindig elevenen élt. A *Révész Jánostól* származó nagybányai meghívás nyilvánvalóan ezt bizonyítja.

Irodalom:

Fővárosi Lapok. 1893. 290. sz.

Margócsy József: Utcák, terek, emléktáblák. III. Nyíregyháza, 1989.